

L'italo-americà-empordanès Ralph Bernabei exposa per primer cop a Barcelona a la sala Esther Montoriol

La quarta dimensió

Jaume Vidal
BARCELONA

“Cada cop m’interessa més l’espai, per això he volgut fer una exposició d’obra nova pensada expressament per a la sala. Cada cop entenc menys l’obra si no es relaciona amb el seu entorn”, explica el novaiorquès d’origen italià Ralph Bernabei, instal·lat des de fa molt anys a la població alt-empordanesa de Colera. Des de dijous passat fins al 31 d’octubre exposa a la galeria Esther Montoriol (Diputació, 339. Barcelona) en la seva primera individual a la capital catalana, que porta per títol *Art of connection*.

En aquesta mostra, la principal preocupació de Bernabei ha estat transgredir l’espai donant una nova lectura al que es considera les tres dimensions. El tradicional espai bidimensional que ocupen els quadres ha estat ocupat per escultures de fusta que al seu torn tenen una representació formal que evoca els caràcters d’alfabets de les primeres civilitzacions. Una manera de

dibuixar l’espai amb formes que sobresurten en un intent d’obrir-se camí per la totalitat de la galeria.

Aquesta quarta dimensió que representa l’espai conceptual en què conflueixen les altres tres dimensions és l’aportació que fa l’artista, que, basant-se en unes premisses de convencionalisme artístic, com ara la construcció d’estructures escultòriques amb fusta o pintant sobre paper encolat sobre fusta, construeix un univers de projecció de futur, de buscar nous camins que porten el seu art de sempre a aquesta quarta di-

“Cada cop dono més importància a l’espai, per això he fet obres pensades per ocupar la sala”

mensió de caire espiritual en què l’art perd les categories i esdevé només l’expressió humanística de la creació.

Al costat de les escultures enlairades, construïdes des de la tradició familiar d’artesans fusters de la seva família, Bernabei també presenta uns quadres de complexa simplicitat. El blanc del fons i el vermell –un roig escarlata que ja es considera en el seu cercle proper com el vermell *bernabei*– que esquitxa la superfície en un gest nerviós que ell nega que ho sigui, donen un resultat cromàticament intens. “No es fruit del nerviosisme, sinó que es tracta d’una pulsio creativa que és diferent i que, tot i que em doni un resultat dinàmic, pot haver estat feta des d’una certa serenitat”, explica l’artista.

Aquesta mateixa pulsio també es detecta en una segona part de la mostra situada a l’altell de la sala. Es tracta de quadres fets amb grafit sobre superfície blanca, realitzats, a la manera de contrapunt, mentre estava treballant un projecte escultòric.

Ralph Bernabei, a sota d’una de les escultures que esdevenen quadres a la galeria Esther Montoriol ■ V.B.

D’aquesta manera, tot i ser peces diferenciades, estableixen una connexió amb el conjunt escultòric. Es tracta de la recerca de la quarta dimensió que Bernabei anomena “art de connexió”, com el títol de la mostra, i que representa que tot el seu treball s’uneix amb un fil invisible que també s’adhereix a l’ànima de l’espectador i a l’espai on es mostra. “Per a

mi resulta paradoxal que en una època en què parlem de xarxes, que estem connectats, la dispersió entre la gent sigui tan brutal. Amb l’exposició, el que intento explicar és la veritable connexió que representa l’art, en particular, però, en un pla més general, la cultura i el pensament. És el que realment fa que la gent estigui connectada en xarxa.” ■

Setxu Xirau fa de la malaltia guariment

J. Vidal
BARCELONA

L’art contemporani no és res més que fer confluir pensament i sensacions. I barrejar-ho amb les nostres obsessions. L’obsessió de l’artista de Canet de Mar Setxu Xirau Roig és la taxidèrmia. Potser per tot

el que representa de frontieres entre la vida i la mort. I aquest és el tema de l’exposició *Blau de metilè*, que es presenta a la galeria Art Petritxol (Consell de Cent, 315, Barcelona), en què l’artista descarrega tot el que ha sentit en les seves estades hospitalàries en obres que com-

binen papallones dissecades amb elements hospitalaris com ara sondes i envasos de gota a gota. La mort i la malaltia, però cromatitzades amb el blau de metilè, que s’utilitza per donar color a les cèl·lules, fet que dona un esclat de vitalitat que contrasta el discurs fosc i negatiu.

Setxu Xirau Roig, a la galeria Art Petritxol, on presenta l’exposició ‘Blau de metilè’ ■ V.B.

Crítica teatre

Jordi Bordes

La vida en bucle

El futur

Autor i director: Joan Yago
Dimecres, 18 de setembre (fins al 29), a l’escenari Joan Brossa

Si les civilitzacions futures sempre s’imaginen deshumanitzades, aquesta proposta advoca en realitat per un to ben familiar. Joan Yago escriu el que li transmeten els intèrprets que debuten en l’escena professional. Hi ha una llum que s’escapa i encomana puntualment, i que va creixent a mesura que avança. Si al principi sembla una peça més aviat plana, guanya intensitat i tridimensionalitat cap al final de l’obra. Contagia ganes de viure, tot i retratar un quadre més aviat desolador.

El futur recull les propostes dels alumnes de 4t d’interpretació d’Eòlia (2017/18) sobre el futur i prova de fer un pont entre el que imaginaven els nets sobre com seria el món dels seus nets 100 anys després. Des del setembre de 1900 fins a pràcticament el 2100. La naturalesa sempre advoca per la supervivència. El dramaturg de La Calòrica admet que el futur que pronostiquen experts i que escup per les xarxes socials i els mitjans de comunicació és apocalíptic. En aquesta contradicció (entre el desig individual i les pors col·lectives) es basa aquest muntatge construït a còpia de càpsules. ■

Les papallones són exemplars autèntics, tot i que molta gent pensa que són creació de l’artista. La papallona Ulisses que utilitza procedeix d’Austràlia.

L’obra de Setxu Xirau Roig camina sempre en la direcció de prendre temes tèrbols i inquietants però transformant-los en crits d’esperança. Es tracta de trobar poètiques en temes que solen crear rebuig a la majoria de la gent. Al costat d’obres de format mitjà, el creador n’exhibeix una de gran format que té la virtut de ser la síntesi de tota l’exposició.